

Botsende buren

in België

Fotograaf **Herman van den Boom** (1950), zoon van een Belgische moeder en een Nederlandse vader, heeft een liefde voor de regellose Belgische architectuur. Zijn nieuwste project *Neighbours* is een ode aan de zogenoemde driegevelwoning.

Door **Rob Gollin**

Nu begrijp je waarom een twee-onder-een-kapwoning in het Vlaams een driegevelwoning wordt genoemd. Zo vanzelfsprekend is het voorbij Wuustwezel helemaal niet dat twee huizen eenzelfde dak delen. Vier gevels, dat hebben de Belgen natuurlijk het liefst, en dergelijke huizen willen ze graag op gepaste afstand in een langgerekt lint aaneenrijgen. Maar als het om welke reden dan ook niet anders kan dan dat je met de buurman een muur deelt, laten ze zich niet knevelen door de signatuur van diens aanpalend onderkomen.

Het is wennen voor de Nederlanders die in meerderheid opgroeien in wijken vol uniformiteit. Het wekt zelfs soms enig wantrouwen. Heeft de Vlaamse fotograaf Herman van den Boom soms toch geknipt en geplakt op de computer om die cesuur in beide opstallen aan te brengen? Is het werkelijkheid, het kot verenigd met de villa? Een trap omhoog naar de voordeur lijkt wel doormidden gesneden, glad gepleisterde wanden sluiten naadloos aan op een muur van verweerd baksteen. Hoogte, breedte, diepte, kleur, vorm – het doet nauwelijks ter zake. Overbodige ballast. Foert! Doe gewoon je ding.

De foto's prikkelten het verlangen om eens achterom te lopen. De koterij is sowieso al een begrip in Vlaanderen. En als de harmonie aan de straatzijde ontbreekt, hoe zullen dan de serretjes, de bijkeukens, de schuurtjes, de duivenhokken en de prieeltjes zich dan wel niet met elkaar verhouden?

Je wordt ook nieuwsgierig naar de verhoudingen binnenskamers. Zal er ooit iets van overleg zijn geweest? Want denk je ervan, als ik iets lekker eigentijds tegen jouw bouwval aan zet? Frans Bromet moet maar eens langsgaan om de verhoudingen te peilen. Misschien zitten er nog wat extra afleveringen in, voor zijn onvolprezen serie *Buren*.

Maar het kan zomaar zijn dat de betrokkenen het helemaal niets kan schelen dat de culturen zo op het oog wat botsen. Hier ratelen de rolluiken al vroeg in de avond naar beneden. En burens die elkaar niet goed kennen, dat is zeker in dit land een niet onbekend fenomeen. Kijk maar hoe de staat in elkaar zit. Daarin hokken Vlamingen en Franstaligen ook met hun uiteenlopende leefwijzen en opvattingen bij elkaar, zonder dat ze zich in elkaar verdiepen. Dat wringt soms, maar het houdt inmiddels ook al een tijdje stand, zelfs zonder regering. De symbiose van deze op het oog onverengbare driegevelwoningen staat voor België zelf.

Weinigen zullen het mooi vinden. Maar het is wel lekker onvoorspelbaar. Een anarchie zo wijdverbreid dat er een geheel eigen karakter is ontstaan.

Laat deze foto's aan iemand zien en de reactie zal zijn: ha, echt België, dit. Daar is geen welstandscommissie aan te pas gekomen. Ziet ge?

Herman van den Boom, *Neighbours*. Te bestellen via blurb.com. Prijzen vanaf € 35,95

